

Informationsskrivelse til folketingsmedlemmer og særligt indbudte vedrørende høring om hundeloven

Der er blevet taget initiativ til, at der afholdes en eksperthøring d. 27. oktober 2025 vedr. hundeloven.

Ved høringen vil deltage en række indkaldte eksperter fra forskellige fagområder, som vil belyse de alvorlige, borgernære problemstillinger, der opleves med hundeloven i dens nuværende udformning og ikke mindst måden loven aktuelt forvaltes på af myndighederne.

Målet er at give en grundig orientering om de problemer der opleves, samt at skabe en politisk vilje til at igangsætte en revision af loven.

Herunder vil vi kort redegøre for hvilke problemstillinger der vil blive berørt under høringen.

Baggrund:

Hundelovens oprindelige hovedformål var at forhindre farlig hundeadfærd. Indtil 2010 var hundeloven primært koncentreret om at håndtere farlig hundeadfærd i forskellige kontekster, men ved lovændringen i 2010 kom tillige et forbud mod at holde og opdrætte hunde af 13 racer, samt blandinger af disse. Dette raceforbud blev indført efter en del presseomtale af bid-sager, der involverede visse hunderacer.

Ved en gennemgang af effekten af hundeloven i 2013, blev der indført en præcisering af begrebet 'skambid', samt en generel rettighed til at få en given sag vedr. farlig adfærd vurderet af en hundesagkyndig.

Kritik af hundeloven:

Hundeloven er gennem tiderne blevet kritiseret for at være alt for upræcis i forhold til at forebygge skader forvoldt af farlige hunde. Dette var også konklusionen ved gennemgangen af effekten af hundeloven i 2013,¹ og i den sammenfatning, som Det Dyreetiske Råd rettede til fødevareministeren i efteråret 2024.² Kritikken går på flere forhold vedr. hundeloven, som beskrevet nedenfor.

Raceforbuddet:

Særligt raceforbuddet har siden dets indførelse været udsat for massiv kritik.

Det anslås, at der siden ændringen af hundeloven i 2010, er blevet aflivet flere tusinde hunde som følge af mistanke om, at de indeholder en eller flere ulovlige hunderacer. I et stort antal af sagerne er aflivning sket, inden sagen overhovedet er blevet indledt, idet ejer ikke har ønsket at vedkommendes hund skulle udsættes for pensionsanbringelse m.v.

¹ Se bilag 1

² Se bilag 2

- Der er ikke et videnskabeligt belæg for at hævde, at visse hunderacer har en genetisk betinget disposition for en mere farlig/aggressiv adfærd frem for andre hunderacer.³
- Forekomsten af farlig adfærd er i langt højere grad begrundet i forhold omkring hundens socialisering og træning, end dens genetiske baggrund.
- Udvælgelsen af de 13 racer, der blev forbudt ved lovændringen, er sket på et tilfældigt grundlag. Forud for udvælgelsen er der ikke foretaget nogen undersøgelser, ligesom at der ikke findes konkluderende forskningsbaserede grundlag for udvælgelsen, hvilket også fremgår tydeligt af henvendelsen fra Det Dyreetiske Råd til Fødevareministeren.⁴ Der er således ikke noget sagligt belæg for at sige, at visse racer er mere aggressive end andre.

Juridiske aspekter:

- Efter hundeloven kan politiet kræve en hund aflivet alene på formodningsgrundlag, hvis politiet skønner, at den tilhører en forbudt race.
- Politiet udsteder ulovlige samtykkeerklæringer til ejere, som forhindrer dem i at retsforfølge politiet vedr. deres afgørelser i sagen.⁵
- Der findes ingen klare retningslinjer for, hvilken dokumentation der kan løfte bevisbyrden for, hvorvidt en hund tilhører en lovlig race.⁶ I praksis betyder dette, at stamtavler fra reelle stambogsførere kan afvises på betingelser der ikke er entydigt definerede og heller ikke synes rimelige,⁷ at DNA-profiler uden relevant data anvendes, og at afgørelser ofte beror på tilfældige visuelle vurderinger samt varierende sagsbehandling og afgørelsesgrundlag. Af disse årsager opleves det desværre vedvarende:
 - o At der er stor usikkerhed omkring politiets vurdering/accept af stamtavler for forældredyr, såvel som for den anklagede hund, hvis den skulle have en stamtavle. Hertil forekommer der en klar forskelsbehandling af stambogsførere, uden henvisning til national regulering af stambogsførelse.
 - o At der er stor usikkerhed vedr. anvendelsen af DNA-tests. Den nuværende procedure og praksis vedr. anvendelse af DNA-tests i forvaltningen af raceforbuddet er fejlbehæftet og usikker, hvilket potentielt har store konsekvenser for de anklagede hunde (aflivning) og deres familier. Dette vil blive belyst i detaljer ved høringen.
 - o At man ikke har fastlagt en nedre grænse for indkrydsning af en forbudt hunderace, hvilket hverken fagligt eller juridisk kan retfærdiggøres.
- For yderligere information, se vedhæftede analyse af myndighedspraksis i forbindelse med raceforbuddet.⁸

³ Se bilag 3a og 3b

⁴ Se bilag 2

⁵ Se bilag 6, s. 41-42 samt bilag 6 i vejledningen

⁶ Af de specielle bemærkninger i forarbejderne til den lov som indsatte den nugældende § 1 b, stk. 2 i hundeloven ([LEF 2010-03-17 nr 163](#) (s. 33)), fremgår det da også at: "Der stilles ikke i lovteksten nærmere krav til, hvordan besidderen dokumenterer, at der ikke er tale om en forbudt hund. Besidderen kan f.eks. fremlægge en stambog eller dna-attest vedrørende hunden og dens forældre, eller besidderen kan fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning.". På trods af, at man fra lovgivers side specifikt har valgt ikke at medtage sådanne nærmere krav, findes der ud over lovteksten, ingen klare retningslinjer for korrekt dokumentation af hunderacer.

⁷ Bl.a. har politiet stillet krav om, at andre stambogsførere end DKK, skal oplyse chipnumre på alle hunde der går 5 generationer tilbage på stamtavlen, men politiet kan ikke uddybe af hvilke årsager dette kræves.

⁸ Se bilag 5

Håndtering af hunde, der anklages for at udvise farlig adfærd:

Når en hund bliver anklaget for at have udvist en farlig adfærd, er der en række procedurer, som skal iværksættes. Dette indebærer en beskrivelse af hændelsen, eventuelle erklæringer fra behandlende læger og/eller dyrlæger, samt i nogle tilfælde en vurdering af hændelsens karakter og den anklagede hunds farlighed fra en indkaldt hundesagkyndig (en dyrlæge med særlig adfærdsmæssig erfaring og viden. De hundesagkyndige udpeges af Den Danske Dyrlægeforening i samarbejde med Dansk Selskab for Klinisk Veterinær Etologi).

I denne sammenhæng er der imidlertid også flere problemstillinger, som er vigtige at adressere, navnlig vedrørende beskrivelsen og vurderingen af skambid:

- Hvis det vurderes, at der er tale om et skambid, vil det uden videre sagsproces medføre, at hunden SKAL aflives. Vurderingen af, om der er tale om et skambid eller ej, er derfor meget vigtig. Selve beskrivelsen af bidlæsionerne og vurderingen af om der er tale om et skambid, blev præciseret efter tilretningen af hundeloven i 2014, men præciseringen af loven fungerer ikke efter hensigten. Mange beskrivelser lever ikke op til de kriterier, der skal til for at lave en vurdering, og i en del tilfælde er det IKKE en dyrlæge/læge, som i sidste ende vurderer, hvorvidt der er tale om et skambid eller ej. Dette medfører stor usikkerhed i forvaltningen af skambidssager.
- Ejeren af den anklagede hund, får af politiet ikke altid oplyst deres rettigheder mhp. indkaldelse af en hundesagkyndig.
- De hundesagkyndige får ikke i alle tilfælde de nødvendige oplysninger til brug for deres vurdering, og der er stor variation fra politikreds til politikreds i måden hvorpå samarbejdet fungerer.
- De hundesagkyndiges vurderinger bliver i en del tilfælde ikke taget til efterretning, og der er heller ikke en konsekvent tilbagemelding til de hundesagkyndige omkring udfaldet af de sager, som de er blevet bedt om at vurdere.

Generel håndtering af hunde, der er anklagede:

Loven giver mulighed for, at den anklagede hund KAN pensionsanbringes af politiet. Derfor er pensionsanbringelse IKKE et krav, men alene en mulighed som politiet kan benytte. Alligevel oplever de fleste ejere af hunde som er anklagede efter hundelovens raceforbud, at de får deres hunde konfiskeret på stedet, og anbragt på en af ejer ukendt pension, også selvom hunden ikke (og aldrig) har udvist farlig adfærd, men ALENE fordi den er anklaget for at indeholde en forbudt hunderace. Konfiskeringen og anbringelsen sker i forbindelse med, at politiet møder frem på ejers adresse uden forudgående aftale eller information herom, og denne procedure giver mildt sagt anledning til stor frustration og angst hos både hund og ejer.

- Hundens straks-anbringelse på pension - uden mulighed for at ejer kan kontakte den - udgør indiskutabelt et meget stort traume for hunden, og vil i de fleste tilfælde medføre store adfærdsmæssige og især dyrevelfærdsmæssige problemer, særligt da de anklagede hunde ofte sidder meget længe i pensionen, ofte måneder men alt for tit endda flere år.
- For ejeren er det også en stor belastning, at hunden bliver anbragt på pension, både psykisk og økonomisk. Ejer bliver af politiet ved deres fremmøde på bopælen, ofte konfronteret med at opholdets omkostninger vil pålægges ejer, uden en vished eller kontrol over beregningen.,

og dette kan bidrage til at nogle ejere vælger at lade hunden aflive, frem for at føre sagen til ende, hvilket også har været tilfældet flere gange.

- Som et konkret eksempel kan nævnes en sag med start i 2021, hvor ejer modtog en samlet opkrævning fra politiet, på næsten 3 mio. kr., for pensionsudgifter, løbende dyrlægeudgifter og aflivning af hans hunde.⁹ Efter ca. 4 år i pension blev hundene aflivet, og i 2025 modtog ejer regningen fra politiet. Dette regnskab er foruden advokat- og sagsomkostninger.

Overvågning af hundeloven.

Som en helt særlig problemstilling, mangler der fuldstændigt et centralt og overkommeligt overblik over alle førte hundesager

Der mangler systematiske og centrale registreringer af, hvor mange sager der er behandlet efter hundeloven, og dermed også en registrering af, hvor mange sager der omhandler raceforbuddet, og hvor mange sager der omhandler farlig hundeadfærd. Desuden mangler der overblik over, hvad udfaldet af disse sager er blevet, og over hvor mange sager der er frafaldet fordi ejer vælger at lade hunden aflive, inden sagen overhovedet indledes.

Vores håb

Vi håber at den kommende høring, kommer til at sætte lys på de vigtige problemstillinger vedr. hundeloven, og at det vil give anledning til, at der kommer til en revision af hundeloven i forhold til de påpegede problemstillinger. Revisionen af loven bør ske efter grundig rådføring med eksperter inden for de pågældende faglige såvel som juridiske problemstillinger.

Vi vil foreslå følgende løsningsmodeller, som bør diskuteres i en kommende revision af hundeloven:

- Vedr. raceforbuddet:
 - o En vurdering af, om forbuddet overhovedet har haft en effekt i forhold til at forebygge farlig hundeadfærd.
 - o I tilfælde af at raceforbuddet opretholdes - så skal følgende forhold diskuteres:
 - Ændring af den omvendte bevisbyrde, så anklagemyndigheden fremover skal bære bevisbyrden for hundes raceindhold.
 - At politiet ikke kan træffe afgørelse om aflivning på formodning, som ved nuværende lovgivning, men kun på klare beviser.
 - Anbringelse må alene anvendes som en sidste udvej og alternativer til pensionsanbringelse skal afsøges.
 - Der skal ske en fuldstændig afklaring af, hvilke beviser der kan godtages, herunder anvendelsen og vurderingen af DNA-tests.

⁹ Se bilag 7

- Der skal etableres en nedre grænse for indkrydsningsgraden af en ulovlig hunderace.
 - Der skal fastlægges klare retningslinjer for stambogsførere og for vurderingen af stamtavler.
 - Der skal udformes en klar vejledning til hundeejere, så disse har al mulighed for at indrette sig efter de til enhver tid gældende regler.
 - Hvis bevisførelsen i en sag er uklar, skal afgørelsen om en eventuel aflivning i sidste ende alene foretages på baggrund af en vurdering af hundens farlighed.
- Vedr. skambids-sager:
 - o Der skal ske en præcisering af begrebet 'skambid' og hvem der må vurdere, hvorvidt der er tale om et skambid. Dette skal ske af uvildige fagpersoner (læger, dyrlæger).
 - o Klare retningslinjer for politiets praktisering af hundeloven ved anmeldelser om skambid.
- Generelt vedr. alle hundelovs-sager:
 - o Der skal fastlægges faste procedurer for de hundesagkyndiges arbejde (informationsstrømme, adgang til sagsakter m.v.), samt etablering af systematiske tilbagemeldinger i de sager de har medvirket i.
 - o Der skal arbejdes med alternativer til at anbringe de anklagede hunde på pension, så disse ophold begrænses til et nødvendigt minimum, og i så kort tid som muligt.
 - o Der skal fremadrettet ske en central registrering af alle hundesager, og denne registrering skal indeholde alle oplysninger vedr. hvilken type sag der er tale om i henhold til raceforbud eller i henhold til farlig adfærd. Ligeledes skal der føres register over antallet af aflivninger, både dem som sker på baggrund af en ført sag, og dem som sker på baggrund af ejers valg af "frivillig" aflivning.

På baggrund af ovenstående problemstillinger, håber vi på et stort fremmøde til høringen.

Med venlig hilsen,

Kirsten Brock, dyrlæge, Højby Dyreklinik, Formand for Dansk Selskab for Klinisk Veterinær Etologi

Lise Rovsing, dyrlæge, Dyreklinikken Artemis

Formand i Foreningen Fairdog Charlotte F. Andersson

Amaja Loncarevic, kandidatstuderende, Alm. Jura, Aalborg Universitet,

Sofie Petersen, kandidatstuderende, Alm. Jura, Københavns Universitet

Kildehenvisninger:

Bilag nr. 1) Evaluering af hundelovens forbudsordning (LOV nr. 717 af 25/06/2010), af dyrlæge Iben Meyer og professor Björn Forkman, KU Sund (12. august 2013)

Bilag nr. 2) Henvendelse om evaluering og forvaltning af regler om farlige hunde, fra Det Dyreetiske Råd til Fødevareministeren (2024)

Bilag nr. 3a) *“Comparison of behavioural tendencies between “dangerous dogs” and other domestic dog breeds – Evolutionary context and practical implications”*, af Alexa Hammond m.fl. (2022)

Bilag nr. 3b) *“Breed differences in canine aggression”*, af Deborah L. Duffy m.fl. (2008)

Bilag nr. 4) Justitsministeriets betænkning om farlige hunde - Betænkning nr. 1514. Delbetænkning afgivet af Justitsministeriets Udvalg om hunde (2009)

Bilag nr. 5) Juridisk redegørelse vedr. hundeloven, af Amaja Loncarevic (2025)

Bilag nr. 6) Rigspolitiets interne “Vejledning om behandling af administrative sager i medfør af hundeloven”

Bilag nr. 7) Politiets faktura til hundeejer

Link til alle bilag i samlet pdf-fil:

https://drive.google.com/file/d/1ZhyEEc0AIn6AhTZsFAU5R1PbnLoMnpO7/view?usp=share_link